

Miquel Nogué i Palomé, "Ridorter", Maçanet de Cabrenys

1.To - ta vo - re - ta del mar, n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u - na don - ze - lla,

2.Quan ha sét a mig bro - dar, li fal - tà se - da, li fal - tà se - da;

7 3."Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, qu(e) en por - teu se - da? Qu(e) en por - teu se - da?"

que bro-da-va un mo-ca -dor; e - ra per la rei - na e - ra per la rei - na.

i veu ve-nir un ma - ri - ner a to - ta ve - la, a to - ta ve - la.

"Qui-na se - da vo-leu vós, gro - g(a)o ver - me - lla, gro - g(a)o ver - me - lla?"

-Vermelleta la vu(i) jo, que és millor seda.

-Pugeu a dalt de la nau, triareu d'ella.

Mariner es posa a cantar cançons molt bel·les,

i amb el cant del mariner s'hi és dormideta.

Quan ella s'hi despertà, fou lluny de terra:

-Mariner, bon mariner, torneu-m'hi en terra!

-Cum (...) us torni jo si en sem lluny d'ella?

Sem set llegües dintre el mar, lluny de la terra.

-De tres germanes que som, soc la més *bel·la*;

l'una és casada amb un duc, l'altra és princesa,

i jo, tristeta de mi, marinereta.

-No en sou marinera, no, que en sereu reina;

la reina de Portugal i d'*Inglaterra*.